Як ідеш ти білою тропою
І зимове сонце блисне враз,
Як над широчінню сніговою
За алмазом спалахне алмаз,

Як зненацька у людській розмові
Дружній голос душу стрепене,
Як заблисне в посмішці раптовій
Юне личко,— спогадай мене!

Спогадай, бо сивина навчила
Кожну мить хорошу берегти.
Думаєш, таких ще буде сила! —
Ой, гляди, не ошукайся ти!

Все записуй в серці молодому,
Буде це як знахідка тобі,
Коли в старість прийдеш, як додому,
Як у гавань тиху по плавбі!..

1 грудня 1959 р., Краків